

Предлог измена и допуна

Предлога Закона о странцима ради потпунијег
усклађивања са Директивом 2004/81/ЕЦ и
позитивним прописима Републике Србије

АСТРА – Акција против трговине људима

Београд, децембар 2017. године

Projekat finansira
Evropska unija

Предлог Закона о странцима¹ анализиран је у светлу усклађености са Директивом 2004/81/ЕЦ о дозволама боравка за држављане трећих земаља који су жртве трговине људима или који су учествовали у илегалним миграцијама, а који сарађују са надлежним органима, као и са позитивним прописима Републике Србије који регулишу заштиту жртава трговине људима.

Када се ради о страним држављанима жртвама трговине људима, Закон о странцима треба да регулише питање њиховог боравка, периода за опоравак и размишљање, приступа услугама помоћи и заштите током привременог боравка, као и начин и услове повратка у земљу порекла.

У тексту важећег Закона о странцима (Службени гласник РС, бр. 97/2008), ова питања нису детаљније разрађена, тј. жртве трговине људима се експлицитно спомињу само у члану 28, став 5, где се каже да ће жртви трговине људима бити одобрен привремени боравак ако је то у интересу вођења кривичног поступка за кривично дело трговине људима, а ако жртва нема довољно средстава за издржавање, обезбедиће јој се одговарајући смештај, исхрана и основни животни услови. Услови и начин одобрења привременог боравка су прецизирани у Инструкцији за спровођење Закона о странцима, у оквиру поглавља које се бави питањем хуманитарног боравка. Ове одредбе су суштински преузете из два подзаконска акта из 2004. године – Инструкције о условима за одобрење привременог боравка страним држављанима жртвама трговине људима коју је донео министар унутрашњих послова 5. јула 2004. године и Упутства о процедури одобрења привременог боравка страним држављанима жртвама трговине људима које је донео заменик начелника Управе пограничне полиције 20. септембра 2004. године. У том смислу, одлука да се питања везана за привремени боравак страних држављана који су жртве трговине људима законски регулише 15 година након што је трговина људима постала кривично дело у Републици Србији заслужује похвалу.

Постојећи Предлог Закона о странцима је у највећој мери усклађен са захтевима Директиве 2004/81/ЕЦ. Измене и допуне које се предлажу имају за циљ да степен усклађености повећају, не дирајући у делове у којима је Република Србија најавила усклађивање у каснијој фази, да допринесу доследнијој усклађености овог Предлога Закона са осталим позитивним прописима Републике Србије у области заштите жртава трговине људима, као и да укаже на неке техничке недостатке и недоследности.

У члану 3 Предлога Закона, жртве трговине људима су наведене као посебно угрожена лица, а у члану 40, став 1, статус претпоставељене жртве трговине људима и статус жртве трговине људима се наводе као могући основ за одобрење привременог боравка страног држављанина у Републици Србији дуже од 90 дана.

Питања везана за привремени боравак жртава трговине људима су регулисана примарно у члановима 62 – Привремени боравак странца за кога се претпоставља да је жртва трговине људима, 63 - Привремени боравак за жртве трговине људима и 64 – Престанак хуманитарног боравка и привременог боравка за жртве трговине људима.

¹ Анализиран је текст Предлога Закона о странцима објављен на сајту Народне скупштине Републике Србије.
http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/lat/pdf/predlozi_zakona/3791-17%20-%20Lat..pdf, приступљено 12. децембра 2017. године.

Члан 62 - Привремени боравак странца за кога се претпоставља да је жртва трговине људима

Период за опоравак и размишљање прописан је у трајању од 90 дана, што је више од минимума који прописује Директива 2004/81/ЕЦ. Такође, иако се експлицитно не користи израз „период рефлексije“ или „период за размишљање“, садржински је ово право добро дефинисано у ставу 4 члана 62. Ипак, да би се постигла пуна усклађеност са Чланом 10, став 1, тачка а Директиве 2004/81/ЕЦ, који каже да државе чланице могу продужити период рефлексije за малолетнике ако сматрају да је то у њиховом најбољем интересу, предлажемо да се у ставу 3, иза речи 90 дана дода: „који се сматра периодом за опоравак и размишљање. У случају малолетних жртава трговине људима, период за размишљање се може продужити ако надлежни орган оцени да је то у најбољем интересу детета“, тако да гласи:

(3) Привремени боравак странцу за којег се претпоставља да је жртва трговине људима може се одобрити без испуњавања општих услова из члана 43. овог закона у временском трајању од 90 дана, који се сматра периодом за опоравак и размишљање. У случају малолетних жртава трговине људима, период за размишљање се може продужити ако надлежни орган оцени да је то у најбољем интересу детета.

У ставу 6 члана 62 наводе се права која претпоставељена жртва има у области подршке и заштите. Између осталог, предвиђа се приступ хитној медицинској заштити. Потребно је брисати реч „хитној“, зато што Закон о здравственој заштити (Службени гласник РС, бр. 107/2005, 72/2009 – др. закон, 88/2010, 99/2010, 57/2011, 119/2012, 45/2013 – др. закон, 93/2014, 96/2015 и 106/2015), у члану 241, тачка 6, предвиђа да се из буџета Републике Србије плаћа накнада здравственим установама према ценовнику здравствених услуга који је усвојила организација обавезног здравственог осигурања за здравствене услуге које су обухваћене обавезним здравственим осигурањем које су пружене странцима који су жртве трговине људима. Другим речима, Закон о здравственој заштити даје странним држављанима који су жртве трговине људима приступ свим здравственим услугама које су обухваћене обавезним здравственим осигурањем, а не само „хитну медицинску заштиту“.

Затим, у ставу 6 члана 62 треба додати и право на правну помоћ, што је много више од „саветовање и информисање о његовим законским правима и правима која су му доступна“, како сада стоји у Предлогу. Наиме, у члану 7, став 4 Директива 2004/81/ЕЦ каже да државе чланице могу странцима обезбедити бесплатну правну помоћ ако је то предвиђено домаћим законом. Иако Република Србија још није усвојила Закон о бесплатној правној помоћи, обавеза да се жртвама трговине људима – домаћим или странним – обезбеди бесплатно правно заступање почива на Законику о кривичном поступку (Службени гласник РС, бр. 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013 и 55/2014) и Закону о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетника (Службени гласник РС, бр. 85/2005). Законик о кривичном поступку, у члану 103, став 3 прописује да орган поступка, у случају да оштећеном додели статус посебно осетљивог сведока, може да донесе решење и по постављању пуномоћника посебно осетљивом сведоку. Већина жртава трговине људима које учествују у кривичном поступку добију статус посебно осетљивог сведока. Закону о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетника у члану 154 прописује да малолетно лице као оштећени мора имати пуномоћника од првог саслушања окривљеног. Скоро половина свих идентификованих жртава трговине људима у Републици Србији су деца, тј. малолетници.

Неукључивање права на правну помоћ и умањивање права на здравствену заштиту у Закону о странцима ни на који начин неће ограничити стране држављане жртве трговине људима да их остварују по горе наведеним прописима, али нема разлога да приликом набрајања услуга помоћи и подршке, нека која јасно постоје у нашем законодавству не буду споменута.

Конечно, када се говори о сарадњи у области заштите жртава трговине људима, наводи се сарадња са „другим институцијама, установама и организацијама“, иза речи „организацијама“ треба додати „цивилног друштва“, јер су организације цивилног друштва те, које уз институције и установе, пружају помоћ заштиту жртвама.

Овако измењен став 6 члана 62 би гласио:

- (6) У времену важења привременог боравка по овом основу, надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима координира заштитом жртве трговине људима и у сарадњи са другим институцијама, установама и организацијама **цивилног друштва** обезбеђује сигурност и заштиту, прикладан и сигуран смештај, психолошку и материјалну помоћ, приступ ~~житној~~ медицинској заштити, приступ образовању за малолетнике, **правну помоћ**, саветовање и информисање о његовим законским правима и правима која су му доступна, на језику који разуме.

Осим наведеног, у члану 62 би требало јасно прецизирати да претпостављене жртве трговине људима неће бити кривично или прекршајно гоњене за кршење прописа о уласку и боравку на територији Републике Србије (чланови 14, 121 и 122 Предлога Закона) до кога је дошло док су биле у ланцу трговине људима. Зато предлагемо увођење још једног става у члан 62 (који не мора нужно да буде последњи, али смо га додали као последњег због прегледности предлога измена и допуна). Тај став би гласио:

- (11) Страни држављанин за кога се претпоставља да је жртва трговине људима неће бити прекршајно гоњен и кажњаван за повреду прописа из члана 121 и члана 122 овог закона уколико је до повреде дошло услед околности у ланцу трговине људима.

Са предложеним изменама и допунама, члан 62 би гласио:

Привремени боравак странца за ког се претпоставља да је жртва трговине људима

Члан 62.

- (1) Уколико се током спровођења поступка утврђивања идентитета странца, на основу посебних показатеља претпостави да је странац жртва трговине људима, надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима врши процену стања и потреба жртве, као и идентификацију жртве, у складу са законским овлашћењима у домену регистроване делатности.
- (2) Надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима обавештава Министарство унутрашњих послова о покретању поступка из става (1) овог члана и информисае странца о условима за одобрење привременог боравка и другим правима.
- (3) Привремени боравак странцу за којег се претпоставља да је жртва трговине људима може се одобрити без испуњавања општих услова из члана 43. овог закона у временском трајању од 90 дана, који се сматра периодом за опоравак и размишљање. У случају малолетних жртава трговине људима, период за размишљање се може продужити ако надлежни орган оцени да је то у најбољем интересу детета.
- (4) Током трајања привременог боравка, омогућава се опоравак и елиминисање могућег даљег утицаја извршиоца кривичног дела на жртву, као и могућност да, на основу благовремених и потпуних информација о свом статусу, самостално, без условљавања на сведочење, донесе одлуку о даљој сарадњи са надлежним државним органом за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, судом, тужилаштром или полицијом.
- (5) У времену важења привременог боравка по овом основу не може се донети решење о враћању.

- (6) У времену важења привременог боравка по овом основу, надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима координира заштитом жртве трговине људима и у сарадњи са другим институцијама, установама и организацијама цивилног друштва обезбеђује сигурност и заштиту, прикладан и сигуран смештај, психолошку и материјалну помоћ, приступ медицинској заштити, приступ образовању за малолетнике, правну помоћ, саветовање и информисање о његовим законским правима и правима која су му доступна, на језику који разуме.
- (7) Ако постоји потреба, обезбеђују се и услуге превођења, тумачења и помоћ у остваривању његових права и интереса у случају вођења кривичног поступка.
- (8) Када се за малолетног странца за ког се претпоставља да је жртва трговине људима утврди да нема пратњу родитеља, старатеља или законског заступника, надлежни орган орган старатељства и полиција, у сарадњи са надлежним државним органом за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, утврђује да ли се на територији Републике Србије налази његова породица, у циљу спајања породице.
- (9) Жртва се неће спајати са породицом када државни орган надлежан за заштиту жртава трговине људима оцени да спајање малолетника са породицом није у његовом најбољем интересу, а нарочито уколико постоји сумња да је породица жртве умешана у трговину људима. Спајање малолетника са породицом вршиће се само у ситуацијама када надлежни орган старатељства у сарадњи са надлежним државним органом за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, утврди да је спајање са породицом у најбољем интересу детета.
- (10) Ако се на територији Републике Србије не налази породица жртве или је није могуће пронаћи, малолетнику ће се поставити старатељ у складу са законом.
- (11) Страни држављанин за кога се претпоставља да је жртва трговине људима неће бити прекршајно гоњен и кажњаван за повреду прописа из члана 121 и члана 122 овог закона уколико је до повреде дошло услед околности врбовања или експлоатације у ланцу трговине људима.

Члан 63 - Привремени боравак за жртве трговине људима

Члан 63 Предлога Закона о странцима регулише привремени боравак за жртве трговине људима. У ставу 4 овог члана прописано је да привремени боравак жртви трговине људима може бити одобрен на период од годину дана са могућношћу продужења под истим условима. Поздрављамо овакву формулацију, која представља много боље решење у односу на први Нацрт Закона о странцима који је предвиђао могућност продужења на исти период, тј. за још годину дана, што, у светлу дужине трајања кривичног поступка у Србији може да буде и много дуже од две године. Имајући у виду да је право на накнаду штете једно од кључних права жртава и по међународним документима и по домаћим прописима, у овом ставу би требало прецизирати и могућност продужења привременог боравка у случају да жртва трговине људима одлучи да учествује у парничном поступку за накнаду штете, на шта је у пракси увек упућена од стране поступајућег судије у кривичном поступку. Тако допуњен, овај став би гласио:

(4) Привремени боравак странцу који је жртва трговине људима одобрава се на период од годину дана, са могућношћу продужавања под истим условима, укључујући и за потребе вођења парничног поступка за накнаду штете.

У ставу 5 члана 63, који прописује право на приступ тржишту рада за стране држављане жртве трговине људима, употребљена је нетачна формулација, да жртва има право на приступ тржишту рада „без условљавања на пристанак сведочења“. Ово је у супротности са Закоником о кривичном поступку, који у члану 92 прописује да се оштећени може испитивати као сведок, а свако лице које се као сведок позива дужно је да се одазове позиву, а ако законом није другачије одређено, дужно је да сведочи. Претпостављамо да је законодавац желео да каже да жртва има приступ тржишту рада без условљавања на сарадњу са надлежним органима (судом, тужилаштом, полицијом) у кривичном гоњењу учиниоца, што није исто што и сведочење. Зато предлажемо да се брише израз „пристанак сведочења, а уместо њега стави израз „сарадњу у кривичном гоњењу учиниоца“. Измењен овај став би гласио:

(5) Странац коме је одобрен привремени боравак као жртви трговине људима, поред права из члана 62. овог закона, без условљавања на пристанак сведочења сарадњу у кривичном гоњењу учиниоца, има право на приступ тржишту рада, стручном усавршавању и образовању.

Члан 63 се у ставу 6 бави правом на бесплатно лечење жртве трговине људима са одобреним привременим боравком у случају да нема довољно материјалних средстава. У коментару на став 6 претходног члана 62 образложено је зашто је оваква формулација сувишна и у супротности са Законом о здравственој заштити. Страни држављанин који је жртва трговине људима има право на бесплатну здравствену заштиту као и држављани без обзира на своје материјално стање. Међутим, законодавац је овде пропустио да пропише читав низ права које стране жртве имају по различитим прописима Републике Србије. Осим претходно поменутих, ту је и Закон о социјалној заштити (Службени гласник РС, бр. 24/2011) који не прави разлику између жртава трговине људима на основу држављанства (члан 4), већ их све једнако збрињава и третира као лица која имају потребу за социјалном заштитом (члан 41). Затим, и сама Директива 2004/81/ЕЦ у члану 8 који регулише поступање према жртвама након издавања дозволе боравка, прописује да се жртви мора обезбедити једнако поступање као и пре издавања дозволе боравка, што је у овом Предлогу Закона регулисано у Члану 62 став 6.

Такође, како је и наведено у анализи усклађености са Директивом 2004/81/ЕЦ у другом делу документа који садржи Предлог Закона, овај Закон није усклађен са чланом 12 Директиве који говори о програмима за стране држављане жртве трговине људима, конкретно о програмима реинтеграције и социјалне инклузије и програмима припреме за добровољни повратак, које спроводе државни органи или невладине организације. Изјава о усклађености је само делимично тачна, тј. усклађеност може да се постигне уз једноставно додавање једне реченице у став 6, с обзиром на чињеницу да програми реинтеграције и социјалне инклузије у Србији постоје и спроводе се већ годинама. Додавањем ове реченице која није у супротности са стањем у пракси нити са Законом о социјалној заштити, у анализи усклађености би могла да се пријави делимична усклађеност.

Уз образложене измене и допуне, став 6 би требало у целости брисати и преформулисати тако да гласи:

- (6) ~~Странцу са одобреним привременим бораваком за жртве трговине људима, који нема довољно материјалних средстава за неопходно лечење, надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, самостално или у сарадњи са системом здравства, надлежним центром за социјални рад и другим пружаоцима услуга и организацијама, обезбедиће доступност медицинске и друге неопходне помоћи.~~ Странац са одобреним привременим бораваком за жртве трговине људима има право на приступ свим услугама заштите и помоћи на које је имао право током периода за размишљање из става 6 члана 62 овог Закона, као и на услуге усмерене на његову реинтеграцију и социјалну инклузију у оквиру програма које воде институције, установе и организације цивилног друштва.

Са предложеним изменама и допунама, члан 63 би гласио:

Привремени боравак за жртве трговине људима

Члан 63.

- (1) Уколико се у поступку из члана 62. став (1) овог закона утврди да је странац жртва трговине људима и да је донео самосталну одлуку о даљој сарадњи са надлежним државним органом за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, судом, тужилаштвом или полицијом, надлежни орган за заштиту жртава трговине људима у форми стручног мишљења о наведеном обавештава Министарство унутрашњих послова.
- (2) Жртви трговине људима може се одобрити привремени боравак без испуњавања услова из члана 41. став (2) или члана 43. овог закона.
- (3) Жртвама трговине људима, укључујући и малолетнике који су жртве, одобриће се привремени боравак уколико надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима сматра да је његов боравак нужен ради његове заштите, опоравка и осигурања безбедности или уколико суд, тужилаштво или полиција сматрају да је његово присуство неопходно због сарадње у кривичном поступку.
- (4) Привремени боравак странцу који је жртва трговине људима одобрава се на период од годину дана, са могућношћу продужавања под истим условима, укључујући и за потребе вођења парничног поступка за накнаду штете.
- (5) Странац коме је одобрен привремени боравак као жртви трговине људима, поред права из члана 62. овог закона, без условљавања на сарадњу у кривичном гоњењу учиниоца, има право на приступ тржишту рада, стручном усавршавању и образовању.
- (6) Странац са одобреним привременим бораваком за жртве трговине људима има право на приступ свим услугама заштите и помоћи на које је имао право током периода за размишљање из става 6 члана 62 овог Закона, као и на услуге усмерене на његову реинтеграцију и социјалну инклузију у оквиру програма које воде институције, установе и организације цивилног друштва.
- (7) Приликом одобравања привременог боравака странцу који је малолетан, надлежни орган узима у обзир најбољи интерес малолетника, његов узраст и зрелост.

Члан 64 - Престанак хуманитарног боравака и привременог боравака за жртве трговине људима

Члан 64 прописује услове за престанак хуманитарног боравака и привременог боравака за жртве трговине људима. У тачки 4 овог члана се као разлог за престанак привременог боравака наводи и околност да су правосудни органи одлучили да обуставе поступак. С обзиром на то да сарадња са правосудним органима није једини основ за одобрење привременог боравака жртвама трговине људима (видети члан 63, став 4), потребно је у члану 64 додати став 3, који би гласио:

- (3) Страном држављанину жртви трговине људима неће престати привремени боравак иако су испуњени услови из става (1) тачка 4 овог члана, ако надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, у сарадњи са органима унутрашњих послова, закључи да је повратак страног држављанина у земљу порекла немогућ из разлога безбедности.

Са предложеном допуном, члан 64 би гласио:

Престанак хуманитарног боравака и привременог боравака за жртве трговине људима

Члан 64.

- (1) Привремени боравак за жртве трговине људима или привремени боравак из члана 61. став (1) тачка 3) може се укинути у било ком тренутку уколико странац више не испуњава услове, а нарочито:
- 1) ако је странац коме је одобрен привремени боравак активно, добровољно и самоиницијативно обновио контакте са лицима осумњиченим да су починили кривично дело из области трговине људима и ирегуларних миграција, односно ако се утврди да је пријава ових кривичних дела лажна или неоснована;
 - 2) ако је странац коме је одобрен привремени боравак престао да сарађује или се у процесу сарадње служи преварама;
 - 3) када то захтевају разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;
 - 4) када правосудни органи одлуче да обуставе поступак.
- (2) Привремени боравак из хуманитарних разлога из члана 61. став (1) тач. 1), 2), 4) и 5) престаје ако престану околности због којих је странцу одобрен привремени боравак или то захтевају разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана.
- (3) Страном држављанину жртви трговине људима неће престати привремени боравак иако су испуњени услови из става (1) тачка 4 овог члана, ако надлежни државни орган за идентификацију и координацију заштите жртава трговине људима, у сарадњи са органима унутрашњих послова, закључи да је повратак страног држављанина у земљу порекла немогућ из разлога безбедности.

Члан 110 – Појам боравишта, адресе становања и пребивалишта

У члану 110 дефинисани су појмови боравишта, адресе становања и пребивалишта. С обзиром на то да се из разлога безбедности адреса становања жртва трговине људима сматра поверљивом информацијом, а посебно ако је жртва смештена у склониште које се по правилу налази на тајној адреси, потребно је ову чињеницу експлицитно уважити у овом члану на начин на који је то уређено постојећом Уредбом уз Закон о странцима, тј. ранијим инструкцијама министра унутрашњих послова, и као адресу становања жртве трговине људима навести адресу надлежног државног органа за идентификацију и координацију заштите жртва трговине људима. Овако допуњен, члан 110 би гласио:

(3) Из разлога безбедности, као адреса становања страног држављана који је жртва трговине људима може се навести адреса надлежног државног органа за идентификацију и координацију заштите жртва трговине људима.

Са предложеном допуном, члан 110 би гласио:

Појам боравишта, адресе становања и пребивалишта

Члан 110.

- (1) Боравиште је, у смислу овог закона, место и адреса на којој странац борави дуже од 24 часа.
- (2) Адреса становања је пријављена адреса на којој странац намерава да борави током одобреног привременог боравка у Републици Србији.
- (3) Из разлога безбедности, као адреса становања страног држављана који је жртва трговине људима може се навести адреса надлежног државног органа за идентификацију и координацију заштите жртва трговине људима.
- (4) Странац на привременом боравку је дужан да у року од три дана од дана промене адресе становања о наведеном обавести надлежни орган.
- (5) Сматра се да странац не мења адресу становања уколико је боравиште пријављено на другој адреси из личних, пословних или других разлога, а то боравиште не траје дуже од 15 дана.
- (6) Странац коме је одобрено стално настањење у Републици Србији има пријављено пребивалиште.
- (7) Пребивалиште је, у смислу овог закона, место у коме се стално настањени странац настанио са намером да у њему стално живи, односно место у коме се налази центар његових животних активности, професионалних, економских, социјалних и других веза које доказују његову трајну повезаност с местом у коме се настанио.
- (8) Странац на сталном настањењу је дужан да у року од осам дана од дана промене пребивалишта о обавести надлежни орган.

Члан 124 – Овлашћења за доношење прописа

Члан 124 прописује овлашћења за доношење прописа. У ставу 4 је прецизирано коју врсту прописа је дужан да донесе министар надлежан за унутрашње послове у року од шест месеци. Ову листу треба допунити упутствима о: 1) процедури одобрења привременог боравка страним држављанима жртвама трговине људима – јер се на жртве трговине људима не примењују општи услови за издавање одобрења за привремени боравак (видети члан 63, став 2 Предлога Закона); и 2) о програму за подршку добровољног повратка за жртве трговине људима – с обзиром на то да програм за подршку добровољног повратка у Републици Србији функционише у неформализованом облику, а то је кључан начин повратка жртава трговине људима у њихове земље порекла. Овако допуњен члан 124, би у ставу 4 добио тачке 13 и 14:

(4) Министар надлежан за унутрашње послове ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона донети прописе о:

(...)

13. Упутство о процедури одобрења привременог боравка страним држављанима жртвама трговине људима.

14. Упутство о програму за подршку добровољног повратка за жртве трговине људима.

Коначно, скрећемо пажњу на техничку грешку у тексту у коме се налази Предлог Закона. Наиме, у табелама у којима се анализира степен усклађености са ЕУ директивама, у табели у којој се анализира усклађеност са Директивом 2004/81/ЕЦ, није анализиран текст овог Предлога Закона, већ текст нацрта закона који је био у јавној расправи пре неколико месеци.

Израду амандмана подржала је Европска унија својим програмом „Civil Society Facility“ у оквиру Инструмента за претприступну помоћ (ИПА). За садржај ове публикације одговоран је искључиво издавач, а изнети ставови не представљају нужно и ставове ЕУ.